

Siemenkuulumisia

Maan oma siemenpankki voi yllättää

↑ *Herkkuhyppykurkku tuotti terassilla hyvän sadon.*

↗ *Köynnöskrassi ja herkkuhyppykurkku.*

↓ *Herkkuhyppykurkun siemenet ovat helppo kerätä talteen*

TÄMÄN kauden sato on kerätty talteen ja siitä saa mahdollisesti ainakin joistain kasveista ensi vuodeksi omaa kylvösiementäkin kerättyä. Sato voi olla pelkästään siemensatoakin, vaikkapa yksivuotisten kasvien siemeniä. Ylimääräisiä siemeniä on mahdollisesti toimitettu siemenvälitykseenkin. Toivottavasti siemensato on onnistunut, vaikka kesäkuussa oli pidempi kuiva jakso ja syksyllä vettä on tullut niin runsaasti, että välillä miettii, ehtiikö siemenlatvuksia edes kuivana kerätä talteen.

Me ihmiset keräämme siemenpankkia varastoomme, jotta saamme kylvösiementä tuleville kasvukausille, mutta maaperässäkin lymyilee oma siemenpankki ja m²:llä maata voi olla tuhansia siemeniä vain odottamassa sopivaa itämisolosuhtetta. Tätä on voinut itsekin havainnoida, kun kukkapenkkiin ilmestyy savikoita ja pillikkeitä maan on muokkaamisen ja kääntämisen jälkeen. Maan oma siemenpankki koostuu maaperässä olevista itämiskykyisistä siemenistä. Suurin osa siemenistä sijaitsee pintamaakerroksessa. Kasvilajista riippuen siemenet voivat säilyä maassa muutamasta päivästä useisiin vuosikymmeneihin, ehkä

jopa vuosisatoja. Maan oma siemenpankki koostuu paikalla kasvavien/kasvaneiden kasvien siemenistä tai jostain muualta kulkeutuneista siemenistä mm. tuulen mukana leijailleista tai eläinten turkkiin kätkeytyneenä liftaajana. Lyhytikäisille lajeille siemenpankilla on suuri merkitys, varsinkin, jos ne eivät lisäänty kasvullisesti kuten rönseyillä. Mutta vaikka kuivuuden seurauksena lyhytikäisen lajin siementuotanto jonakin vuonna epäonnistuu, niin siemenpankin avulla laji pystyy säilymään alueella. Lyhytikäisten lajien siementuotanto on yleensä runsaampaa kuin monivuotisilla kasveilla, koska kasvullinen lisääntyminen vie monivuotisilla kasveilla enemmän resursseja, sekä monivuotisina ne ”tietävät”, että talven jälkeen uusi kausi mahdollisesti jälleen koittaa. Lyhytikäisten lajien siemenet myös yleensä pysyvät pidempään itämiskykyisinä verrattuna monivuotisiin lajeihin.

Vinkkejä syys-/talvikylvöön:

Jos maa on jo jäässä tai hangen alla, itusilmut/pikkusipulit voi istuttaa ruukkuun tai laatikkoon. Sitä säilytetään muutama viikko viileässä paikassa (+5 -10 astetta) niin, että sipulit juurtuvat. Sen jälkeen astian voi siirtää ulos ja suojata mahdollisilta kovilta pakkasilta. Aikaisin keväällä sipulit istutetaan maahan. Sipulit/itusilmut voi laittaa jäätyneen maan päällekin ja peittää ne n. 15 cm multaa. Tästä ne lähtevät sitten kasvuun keväällä.

Kylmäkäsitellyn vaativat lajit tarvitsevat viileän kauden ennen kuin itävät. Siemenet voi kylvää heti ne saatuaan ruukkuun kosteaan multaan, pitää n. viikon verran huoneenlämmössä ja viedä sitten ulos ja haudata lumeen. Kun lumet alkavat sulaa, ruukun voi tuoda sisälle itämään tai jättää ulos, jolloin itäminen tapahtuu lämpötilan noustessa tarpeeksi korkeaksi.

Kiitokset kaikille kuluneesta kaudesta!

ANNE LEINO

Kuvat: Anne Leino

↪ *Unikoiden siemenet varisevat kodan seinän rei'istä tuulen heiluttellessa kasvia.*

↑ *Tähtikehäkukan siemenet ovat leveästi siipipalteisia.*

↓ *Pallo-ohdakkeen pallomaiset mykerökukinnot ovat koristeellisia myös talventörröttäjinä.*

